

тѣла. Часть отъ неприятелската артилерия съсредоточи огъня си по десета рота и я прикова на мѣстото ѝ. Тя трѣбва сега да чака падането на нощта, за да се прибере на позицията си, заедно съ своя прострелянъ въ ржката полкови командиръ. Първа медицинска помощъ той получи отъ самитѣ войници и остана между тѣхъ. Той не иска въ тоя труденъ моментъ да ги напусне, а съ своя личенъ куражъ продължава да поддържа въ тѣхъ духътъ на съпротива и отбрана.

Неприятелътъ предприема атаки и на лѣвия флангъ. Тукъ е трета дружина. Той добре си прави смѣтката — да обхване върха отъ двата фланга и ни смѣте. Насоченитѣ отъ него три дружини въ нѣколко поредни вериги, сж смѣтени отъ нашата артилерия, която все намири промеждутъкъ, когато огнѣтъ на неприятелската понамаля, или се изнася назадъ задъ върха, да обсипе съ своя точенъ и убийственъ огънь настѣпващия врагъ и да го обърне въ бѣгство. Но ако пехотата му не издържа предъ силната съпротива на упорититѣ защитници и полулуда оставя грамадно число жертви и хуква да бѣга, къдѣто ѝ видятъ очитѣ, мощната му артилерия, недосѣгаема отъ нашата, почва своята адска симфония и превръща върха на изригващъ вулканъ.

Обезумялъ отъ ядъ, че не може да постигне целта си, неприятелътъ и сега се опита да докаже на сливенци, колко силенъ и мощенъ е той. Изведнажъ следъ отбиване на атаката, петнадесетъ батареи обхващатъ участъка на дружината и тамъ фугаситѣ и минитѣ нажежаватъ камънитѣ и върхътъ се обхваща отъ стихиенъ адски пожаръ. Гръмъ и молнии! Адскитѣ подземни сили рушатъ канаритѣ, за да излѣзатъ вѣнъ на бѣлия свѣтъ, за да се отърватъ отъ жестокиятъ удари на разбѣснувалия се човѣшки гений, който почва по жестокостъ и звѣрщина да надминава и обитателитѣ на ада. Каталясалитѣ закръвв чудовища изсипватъ стотици тонове желѣзо, което пламти, руши, трѣска и гърми и отнема съзнанието, подлудява, умъртвява.

Много вече отъ защитниците сж занѣмѣли и оглушѣли отъ миннитѣ трѣсъци. Полудѣлитѣ сж вече десетки. Тѣ почватъ да викатъ, да крѣщатъ, да се пѣнятъ и да